

Nr 146

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag
angående fondering jämlikt 39 § lagen den 3 januari
1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring; given Stock-
holms slott den 23 mars 1956.*

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

John Ericsson

Propositionens huvudsakliga innehåll

Enligt 39 § lagen om allmän sjukförsäkring äger Konungen och riksdagen bestämma att viss del av arbetsgivarnas bidrag till försäkringen skall ingå till en fond att förvaltas enligt grunder, som fastställs i enahanda ordning. Det föreslås nu att inom riksförsäkringsanstalten skall inrättas en sådan fond, benämnd allmänna sjukförsäkringsfonden, och angives vissa riktlinjer för fondens förvaltning. Vidare föreslås att av de på år 1955 belöpande bidragen från arbetsgivare skall fonderas omkring 55 milj. kr.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 23 mars 1956.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler chefen för socialdepartementet, statsrådet Ericsson, *fråga om fondering av bidrag från arbetsgivare till den allmänna sjukförsäkringen* samt anför.

I skrivelse den 9 februari 1956 har riksförsäkringsanstalten föreslagit viss fondering av bidrag, som arbetsgivare är skyldiga att erlægga enligt sjukförsäkringslagen och lagen om moderskapshjälp.

Riksförsäkringsanstaltens skrivelse har remissbehandlats i sedvanlig ordning och jag anhåller nu att få anmäla ärendet.

Gällande bestämmelser

Lagen den 3 januari 1947 om allmän sjukförsäkring (nr 1; ändr. 733/1948, 621/1950, 569/1953, 244/1954, 267/1954, 518/1954, 397/1955 och 402/1955) trädde i kraft den 1 januari 1955. Samtidigt trädde även lagen den 21 maj 1954 om moderskapshjälp (nr 266; ändr. 403/1955) i kraft.

Den allmänna sjukförsäkringen är dels obligatorisk och dels frivillig. Den obligatoriska försäkringen utgöres av sjukvårdsförsäkring och sjukpenningförsäkring.

På grund av sjukvårdsförsäkringen utgives ersättning för sjukvårdskostnader. Denna del av sjukförsäkringen svarar därjämte i ekonomiskt avseende för de utgifter, som uppkommer jämlikt förordningen den 4 juni 1954 angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel (nr 519).

Sjukpenningförsäkringen utgöres i tekniskt avseende av en försäkring för grundsjukpenning jämte barntillägg och en försäkring för tilläggs-sjukpenning. Den förra omfattar förvärvsarbetande personer med minst 1 200 kronors årsinkomst samt vissa kvinnor, vilkas inkomst av förvärvsarbete inte uppgår till nämnda belopp. Den senare omfattar anställda, vilkas årsinkomst av tjänst är minst 1 800 kr.

Moderskapshjälpen utgöres av ersättning för förlossningsutgifter och moderskapspenning. Den sistnämnda består av grundpenning, vilken i vissa fall förhöjes genom barntillägg och som utgår till i princip alla barna-

födorskor, samt av tilläggspenning, vilken i regel utgår till barnafödorskor som enligt sjukförsäkringslagen är försäkrade för tilläggssjukpenning.

Sjukförsäkringen och moderskapshjälpen omhänderhaves av allmänna sjukkassor — lokalsjukkassor och centralsjukkassor — samt finansieras genom avgifter från de försäkrade, arbetsgivarbidrag och statsbidrag. Det kan nämnas att statsbidrag ej utgår till försäkringen för tilläggssjukpenning (tilläggspenning).

Ehuru formellt fristående är moderskapshjälpen i administrativt och ekonomiskt avseende att anse såsom en del av den allmänna sjukförsäkringen. Sålunda gäller att vid bestämmande av sjukförsäkringsavgift, som medlem i allmän sjukkassa är pliktig att erlægga till den obligatoriska sjukförsäkringen, avgift för sjukvårdsförsäkringen skall avse jämväl ersättning för förlossningsvård, avgift för försäkringen för grundsjukpenning avse jämväl grundpenning och barntillägg samt avgift för försäkringen för tilläggssjukpenning avse jämväl tilläggspenning.

Arbetsgivare är enligt sjukförsäkringslagen (38 §) pliktig erlægga bidrag till kostnaderna för sjukvårdsförsäkringen och försäkringen för tilläggssjukpenning. Bidraget skall för varje kalenderår utgöra, såvitt angår sjukvårdsförsäkringen $\frac{1}{10}$ % och beträffande försäkringen för tilläggssjukpenning 1 %, allt av den lön i penningar eller naturaförmåner, som arbetsgivaren under året utgivit till sådana hos honom anställda arbetstagare, som är obligatoriskt försäkrade enligt lagen om yrkesskadeförsäkring. Härvid skall hänsyn inte tagas till arbetstagare, som undantagits från försäkringen för tilläggssjukpenning eller som är utländsk sjöman, vilken inte är mantalsskriven i riket. Inte heller skall hänsyn tagas till arbetstagares lön i vad lönen överstiger 15 000 kr. för år räknat. Utgöres arbetstagares lön helt eller delvis av naturaförmåner, skall dessa uppskattas efter de regler, som tillämpas vid taxering till kommunal inkomstskatt. Om försäkringsavgift, som arbetsgivaren skall erlægga jämlikt lagen om yrkesskadeförsäkring, grundas å särskild beräkning av arbetstagares lön, skall den sålunda beräknade lönen ligga till grund jämväl vid beräkningen av arbetsgivarbidraget till sjukförsäkringen.

Angående uppbörden av bl. a. de ifrågavarande bidragen har bestämmelser utfärdats genom förordning den 4 juni 1954 (nr 341).

Beloppet av arbetsgivarbidrag, som belöper på ett kalenderår, skall enligt 39 § sjukförsäkringslagen i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer — sådana bestämmelser har utfärdats genom kungörelse den 3 december 1954 (nr 782) — fördelas mellan centralsjukkassorna i förhållande till såvitt angår sjukvårdsförsäkringen antalet medlemmar vid utgången av kalenderåret och beträffande försäkringen för tilläggssjukpenning centralsjuk-kassornas och till dem anslutna lokalsjuk-kassors utgifter för tilläggssjukpenning under kalenderåret. Konungen med riksdagen äger dock bestämma att viss del av bidragen skall ingå till en fond att förvaltas enligt grunder, som fastställes i enahanda ordning.

I avräkning på de bidrag, som kommer att debiteras för visst kalenderår, äger centralsjukkassa erhålla förskott av statsverket enligt de föreskrifter Kungl. Maj:t utfärdar. Sådana föreskrifter är intagna i den förut berörda kungörelsen av den 3 december 1954 (nr 782).

Även enligt lagen om moderskapshjälp åligger arbetsgivare viss bidragskyldighet. Sålunda stadgas (12 §) att arbetsgivare är skyldig att för varje kalenderår erlægga bidrag till kostnaderna för tilläggspenning med $\frac{4}{100}$ % av den lön i penningar eller naturaförmåner, som han under året utgivit till sådana hos honom anställda arbetstagare, som är obligatoriskt försäkrade enligt lagen om yrkesskadeförsäkring. I fråga om sådant bidrag skall enligt förevarande lagrum i övrigt tillämpas vad som i 38 och 39 §§ sjukförsäkringslagen finns stadgat om arbetsgivares bidrag till försäkringen för tilläggssjukpenning.

Riksförsäkringsanstaltens förslag

Riksförsäkringsanstalten erinrar till en början om att enligt förarbetena till den nu förevarande lagstiftningen arbetsgivarbidraget till sjukvårdsförsäkringen avsetts skola delvis täcka sjukvårdsförsäkringens kostnader jämlikt förordningen angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel under det att arbetsgivarbidragen till försäkringen för tilläggssjukpenning och till moderskapshjälp beräknats täcka ungefär 60 % av sjukkassornas kostnader för tilläggssjukpenning och tilläggspenning.

Rörande den i 39 § sjukförsäkringslagen omförmälda fondbildningen hänvisar anstalten till vad socialförsäkringsutredningen anfört i frågan (SOU 1952: 39, s. 220) och vad departementschefen yttrat i propositionen 1953: 178 (s. 197). I anslutning härtill anför anstalten, att avsikten synes ha varit att under år med goda ekonomiska konjunkturer i landet och därmed hög sysselsättningsgrad på arbetsmarknaden centralt fondera en del av de inflytande arbetsgivarbidragen. Sålunda fonderade medel skulle disponeras i utjämnande syfte under tider, då en försämring av konjunkturläget och sysselsättningsgraden finge till följd en nedgång av arbetsgivarbidraget, vilken inte uppvägdes av motsvarande sänkning av sjukkassornas utgifter i form av tilläggssjukpenning och tilläggspenning. Socialförsäkringsutredningen hade såsom förklaring till angivna förhållande framhållit en naturlig eftersläpning i anpassningen av de anställdas klassplacering i sjukkassorna efter ett ändrat inkomstläge. Härutöver kunde anföras, att enligt erfarenheten en lägre sjuklighet för sjukkassem medlemmar som regel kunnat observeras vid högkonjunkturer, medan högre sjuklighet i allmänhet kunnat iakttagas vid lågkonjunkturer. En central fondering av arbetsgivarbidragsmedel för år, då sjukligheten varit låg, syntes därför vara motiverad ur stabiliseringsynpunkt.

De allmänna sjukkassornas utgifter för läkemedel torde, fortsätter an-

stalten, inte vara konjunkturkänsliga i samma grad som kassornas utgifter för tilläggssjukpenning. En central fondering av arbetsgivarbidraget, i vad detsamma avsåge sjukvårdsförsäkringen, syntes därför icke påkallad. Dessutom beräknades numera de allmänna sjukkassornas utgifter för läkemedel för år 1955 komma att överstiga vad som förutsatts vid fastställandet av avgifterna för sjukvårdsförsäkringen, varigenom arbetsgivarbidragets andel i dessa kostnader finge antagas bli lägre än som ursprungligen avsetts. Riksförsäkringsanstalten räknade sålunda med att endast den övriga delen av arbetsgivarbidragen — motsvarande 1,04 % av lönebeloppen — borde ifrågakomma till fondering.

Anstalten upplyser, att enligt verkställd preliminär uppskattning de på år 1955 belöpande arbetsgivarbidragen till tilläggssjukpenning och tilläggspenning beräknas uppgå till sammanlagt omkring 202 milj. kr. En schematisk beräkning av avgifterna för år 1955 för försäkringen för tilläggssjukpenning (samt tilläggspenning) hade givit vid handen, att dessa avgifter komme att uppgå till ungefär 150 milj. kr. De allmänna sjukkassorna hade i preliminära uppgifter till riksförsäkringsanstalten redovisat sammanlagda utgifter under år 1955 för tilläggssjukpenning å c:a 232 milj. kr. och för tilläggspenning å c:a 14 milj. kr. eller tillsammans omkring 246 milj. kr. Arbetsgivarbidrag och avgifter avseende försäkring för tilläggssjukpenning och tilläggspenning, tillhoppa 352 milj. kr., kunde sålunda för år 1955 beräknas överstiga utgifterna för försäkringen med i runt tal 106 milj. kr. Nämda utgiftsbelopp angåve inte de utgifter, som i verkligheten belöpte på år 1955. Vid årets utgång kvarstode nämligen oreglerad tilläggssjukpenning och tilläggspenning, som inte medräknats i utgiftsbeloppet. Detta kvarstående belopp kunde mycket ungefärligt uppskattas till 12 milj. kr. Vidare kunde framhållas, att sjukligheten under år 1955 finge anses ha varit låg samt att goda konjunkturer varit rådande under året.

Riksförsäkringsanstalten finner av det sagda framgå, att skäl måste anses föreligga för en fondering av viss del av det på år 1955 belöpande arbetsgivarbidraget.

Vid avvägningen av storleken av det arbetsgivarbidrag, som borde komma i fråga för dylik fondering, bör enligt anstaltens mening beaktas, att arbetsgivarbidraget ansetts skola täcka c:a 60 % av de sammanlagda utgifterna inom försäkringen för tilläggssjukpenning och tilläggspenning. De allmänna sjukkassornas avgifter för denna försäkring hade av riksförsäkringsanstalten fastställts med hänsyn härtill. En framkomlig väg syntes därför vara att fondera den del av arbetsgivarbidraget, som överstege viss procentsats av de sammanlagda utgifterna för tilläggssjukpenning och tilläggspenning för visst kalenderår.

I följande uppställning har anstalten angivit centralsjuk-kassorna tillkommande arbetsgivarbidrag m. m. för år 1955 vid olika antaganden rörande detta bidrags storlek i förhållande till de sammanlagda utgifterna för berörda försäkring.

	Utgifterna täckes av arbetsgivarbidrag till		
	60 %	65 %	70 %
Centralsjukkassorna tillkommande arbetsgivarbidrag, milj. kr.	147	160	172
Centralt fonderat belopp, milj. kr.	55	42	30
Bokföringsmässigt överskott i lokal- och centralsjukkassor, milj. kr.	51	64	76

Vid en central fondering av det arbetsgivarbidrag för år 1955, som överstiger 60 % av ifrågavarande utgifter, komme sålunda det fonderade beloppet att uppgå till omkring 55 milj. kr., varefter sjukassorna på ifrågavarande del av sjukförsäkringen kunde beräknas redovisa ett sammanlagt överskott å omkring 51 milj. kr.

Rörande utfallet under år 1955 av de allmänna sjukassornas verksamhet i övrigt lämnas i skrivelsen följande preliminära uppgifter. Utgifterna för försäkringen för grundsjukpenning (och grundpenning) kunde beräknas till omkring 175 milj. kr. och för sjukvårdsförsäkringen (inklusive förlossningsutgifter och läkemedelsersättningar) till omkring 215 milj. kr. Härtill komme utgifter för sjukpenning enligt 122 § sjukförsäkringslagen (övergångsvis utgående sjukpenning) å omkring 13 milj. kr. och kassornas till omkring 45 milj. kr. beräknade förvaltningskostnader. Mot dessa utgifter å (175 + 215 + 13 + 45 =) 448 milj. kr. svarade inkomster i form av avgifter, statsbidrag och (beträffande sjukvårdsförsäkringen) arbetsgivarbidrag. Dessa inkomster kunde uppskattas i fråga om försäkringen för grundsjukpenning till omkring 248 milj. kr. och i fråga om sjukvårdsförsäkringen till omkring 250 milj. kr. eller tillhoppa till 498 milj. kr. Överskottet i dessa hänseenden kunde sålunda grovt uppskattas till 50 milj. kr.

Enligt riksförsäkringsanstaltens mening kan sålunda antagas, att vid en central fondering av arbetsgivarbidrag enligt förenämnda »60-procentsregel» det för fondering i sjukassorna tillgängliga överskottet såvitt avser den obligatoriska försäkringen kommer att för år 1955 uppgå till omkring 100 milj. kr. (varav uppskattningsvis 20 å 25 milj. kr. avser på år 1955 belöpande, vid årets utgång ännu ej reglerad sjuk- och moderskaps-hjälp). Anstalten anser att en fondering hos sjukassorna av denna storleksordning efter försäkringens första verksamhetsår måste anses tillfredsställande.

Riksförsäkringsanstalten har övervägt att föreslå en *årlig* fondering av det för försäkringen för tilläggssjukpenning (tilläggspenning) avsedda arbetsgivarbidrag, som för ett år överstiger 60 % av utgifterna för denna försäkring. Med hänsyn till att den korta tid den allmänna sjukförsäkringen varit i kraft inte gäve säkert underlag för bedömningen av den framtida utvecklingen har emellertid anstalten för närvarande inskränkt sig till att föreslå en fondering enligt angivna grund endast i fråga om 1955 års arbetsgivarbidrag.

Fonden föreslås få benämningen arbetsgivarbidragsfonden.

Fondmedlen bör enligt riksförsäkringsanstaltens mening förvaltas av anstalten i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som gäller för förvaltningen av yrkesskadeförsäkringsfonden (Kungl. Maj:ts reglemente den 26 november 1954, nr 662, angående förvaltningen av riksförsäkringsanstaltens yrkesskadeförsäkringsfond). Vissa avvikelser syntes dock vara betingade av den föreslagna fondens natur. I enlighet med fondens ändamål och de föreslagna grunderna för fondavsättning borde fondens medel tagas i anspråk endast för utgivande av tillskott till det för fördelning mellan centralsjuk-kassor för visst kalenderår tillgängliga arbetsgivarbidraget, i den mån detta bidrag understege 60 % av de allmänna sjukkassornas utgifter för tillläggssjukpenning och tillläggsspenning under samma kalenderår.

Anstalten har överlämnat förslag till reglemente för den förevarande fonden.

Remissyttrandena

Efter remiss har yttranden över riksförsäkringsanstaltens förslag avgivits av statskontoret, riksräkenskapsverket, fullmäktige i riksbanken, fullmäktige i riksgäldskontoret och Svenska sjukkasseförbundet.

I samtliga yttranden har förordats att en central fondering kommer till stånd och någon erinran har inte framställts mot riksförsäkringsanstaltens förslag rörande storleken av den fondering som avser 1955 års bidrag från arbetsgivare.

Statskontoret har funnit önskvärt att den föreslagna fondens benämning utvisar fondens anknytning till riksförsäkringsanstalten eller sjukförsäkringen.

Riksräkenskapsverket och *fullmäktige i riksgäldskontoret* har ansett att den del av fondens medel, som inte erfordras för utbetalningar från fonden, bör placeras hos riksgäldskontoret mot ränta. Nämda fullmäktige har därutöver anfört, att placeringen i sådant fall bör ske mot ränta och på villkor i övrigt, som bestämmes av fullmäktige efter samråd med riksförsäkringsanstalten. Fullmäktige vore beredda att i avseende å medlens uppsägning och återbetalning tillämpa villkor, som avpassades med hänsyn till de krav, som kunde ställas på fonden, och till det ändamål, för vilket fonden inrättades. Riksräkenskapsverket har uttalat att vid den av verket förordade lösningen av placeringsfrågan något behov av fondreglemente inte förelåge.

Departementschefen

Enligt lagen om allmän sjukförsäkring har arbetsgivare att bidra till den obligatoriska försäkringen för såväl sjukvårdsersättning som sjuk-

penning. Härvid har bidraget till sjukvårdsförsäkringen närmast avsetts att delvis finansiera förmånen av kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel. Bidraget till sjukpenningförsäkringen är i sin helhet avsett till bestridande delvis av kostnaderna för den tilläggssjukpenning som tillkommer arbetsanställda sjukkassemedlemmar. Detta senare bidrag, vilket med vissa begränsningar utgör 1 % av de löner som arbetsgivare utger till hos honom anställda, har beräknats täcka ungefär 60 % av kostnaderna för den obligatoriska försäkringen för tilläggssjukpenning. I lagen om moderskaphjälp stadgas skyldighet för arbetsgivare att såsom bidrag till den enligt denna lag utgående tilläggsspenningen till arbetsanställda kvinnor utgiva 0,04 % av de av honom utgivna lönerna. Detta bidrag har beräknats till 60 % täcka kostnaderna för tilläggsspenningen.

Enligt sjukförsäkringslagen (39 §) äger Konungen med riksdagen bestämma, att viss del av arbetsgivarbidragen skall ingå till en fond att förvaltas enligt grunder, som fastställs i enahanda ordning.

Riksförsäkringsanstalten har nu föreslagit att en sådan fondering skall komma till stånd och att till en början viss del av de på 1955 belöpande arbetsgivarbidragen till tilläggssjukpenning och tilläggsspenning skall fonderas. Fonderingens storlek skulle bestämmas så att den skulle utgöra det belopp, varmed de nämnda arbetsgivarbidragen för år 1955 överstiger 60 % av de under året i de allmänna sjukkassorna bokförda utgifterna för tilläggssjukpenning och tilläggsspenning. Anstalten har preliminärt beräknat att dessa utgifter utgjort 246 milj. kr. Till täckande härav har stått till förfogande avgifter om 150 milj. kr. och arbetsgivarbidrag om 202 milj. kr. eller tillhoppa 352 milj. kr. De för utgifternas täckning tillgängliga medlen har alltså överstigit utgifterna med 106 milj. kr. Här må bemärkas att på 1955 belöpande men vid årets utgång icke utbetalade tilläggssjukpenningar och tilläggsspenningar, tillhoppa omkring 12 milj. kr., inte medräknats i utgiftssumman 246 milj. kr.

För att täcka 60 % av sistnämnda belopp åtgår 147 milj. kr. Minskas summan av arbetsgivarbidragen, 202 milj. kr., härmed, erhålles ett belopp av 55 milj. kr. Ungefärligen detta belopp skulle alltså fonderas centralt.

Eftersom arbetsgivarbidraget till sjukvårdsförsäkringen helt åtgått för det därför avsedda ändamålet har anstalten inte funnit någon fondering av detsamma kunna ifrågakomma.

Även om central fondering enligt anstaltens förslag sker kommer ett överskott på verksamheten år 1955, såvitt angår den obligatoriska försäkringen, av omkring 100 milj. kr. att uppkomma i sjukkassorna.

De fonderade medlen skall enligt riksförsäkringsanstaltens förslag tagas i anspråk endast för utgivande av tillskott till det för fördelning mellan centralsjukkassor för visst kalenderår tillgängliga arbetsgivarbidraget, i den mån detta bidrag understiger 60 % av de allmänna sjukkassornas

utgifter för tillägssjukpenning och tilläggspenning under samma kalenderår.

Under remissbehandlingen har undantagslöst tillstyrkts att den föreslagna fonderingen kommer till stånd.

För egen del anser jag det välbetänkt att en central fondering verkställs så att tillfälliga mera betydande ökningar av utgifterna för tillägssjukpenning eller tilläggspenning eller tillfälliga minskningar av arbetsgivarbidragen inte skall behöva resultera i avgiftsändringar eller att sjukkassornas för andra delar av verksamheten fonderade medel skall behöva tagas i anspråk. Emellertid synes det tveksamt om man i detta sammanhang bör fastslå en viss regel för fondmedlens utnyttjande. Därmed torde kunna anstå till dess ytterligare erfarenheter av den allmänna sjukförsäkringen vunnits. Skulle innan en sådan regel blivit fastställd behov föreligga att utnyttja fondmedlen torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta därom.

I fråga om förvaltningen av de fonderade medlen innebär riksförsäkringsanstaltens förslag att hos anstalten skall upprättas en fond, benämnd arbetsgivarbidragsfonden. För fondförvaltningen skulle gälla ett reglemente av i stort sett motsvarande innehåll som det som gäller för den hos anstalten förefintliga yrkesskadeförsäkringsfonden.

Under remissbehandlingen har ifrågasatts att fondmedlen skulle mot ränta insättas i riksgäldskontoret. Vidare har uttalats erinran mot namnet å den föreslagna fonden.

De förevarande fondmedlen måste uppenbarligen vara så placerade att de snabbt kan lösgöras om behov av dem uppkommer. Med hänsyn härtill synes mig förslaget att de skall insättas i riksgäldskontoret innebära en betydande fördel. Förslaget medför också att förvaltningen inom riksförsäkringsanstalten blir synnerligen enkel. Jag ansluter mig därför till förslaget att insättning skall ske i riksgäldskontoret och förutsätter därvid att insättningen kan ske på sådana villkor, som fullmäktige i kontoret angivit i sitt förut återgivna remissyttrande. Vid sådant förhållande synes åtminstone inte för närvarande något särskilt reglemente vara erforderligt.

De fonderade medlen torde hos riksförsäkringsanstalten böra bokföras såsom en särskild fond, benämnd allmänna sjukförsäkringsfonden. I den mån närmare bestämmelser härom finnes behövlige torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda dem.

Under åberopande av vad nu anförts får jag hemställa att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen besluta,

att jämlikt 39 § lagen om allmän sjukförsäkring skall upprättas en fond, benämnd allmänna sjukförsäkringsfonden, samt att avsättning till fonden av på år 1955 belöpande bidrag från arbetsgivare skall ske enligt de av mig i det föregående förordade grunderna.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Karin Wickström